

Recensie de Volkskrant ★★★ Nieuwe buren

In de theaterversie van 'Nieuwe buren' is het relatiedrama het interessantst. Het thrilleraspect is niet geslaagd

De voorstelling 'Nieuwe buren', gebaseerd op het boek van Saskia Noort, is van alles wat: komedie, drama, erotiek en in de laatste 20 minuten wordt het een thriller, met een gemakzuchtige finale.

Jan Kooijman en Nyncke Beekhuizen in 'Nieuwe buren'. Beeld Bram Willems

Moeilijk om te zeggen wat *Nieuwe Buren* is. Er zijn thrillerelementen, maar pas op het einde. Een komedie is het soms ook, met een sullige huisman (Jan Kooijman) en een grote machobuurman (Edwin Jonker) als komisch duo. Er is een snuffje erotiek (de buren blijken swingers), en een relatiedrama.

Nieuwe buren, gebaseerd op Saskia Noorts gelijknamige boek uit 2006, van producenten Senf en Jan Kooijman, is van alles wat. Maar niet alles is even goed. Het drama is het interessantst. Een jong stel belandt in een relatiecrisis nadat ze een doodgeboren kindje hebben gekregen. Ze gaan in therapie en verhuizen de stad uit. In hun nieuwe dorp raken ze in de ban van de vrijzinnige buren. Maar de seksuele escapades leiden enkel tot meer verwijdering.

Vooral mooi is hoe actrice Nyncke Beekhuizen de getormenteerde vrouw aanvankelijk zeer passief speelt, maar zich langzaam, en door een hevig verlangen gedreven, ontpopt als manipulator. De anderen reageren daar ieder op hun eigen onbeholpen manier op.

Jonker en Shanna Slaap (als de buren) leggen veel komedie in hun volkse types, wat voor een mooie tegenkleur zorgt. Maar dan wordt het relatiedrama in de laatste twintig minuten opeens een thriller. Met de voorspelbare thrillerclichés, die in films en boeken soms wel, maar in het theater haast nooit werken. Een vlucht, een achtervolging, pistoolschoten, als publiek kijk je ernaar, zonder dat het eng

wordt. Een van de vier personages ontpopt zich abrupt als psychopaat met bijbehorende overacting. En de gemakzuchtige finale laat niks te raden over. Jammer van het echte drama.